

I

(Zakonodajni akti)

DIREKTIVE

DIREKTIVA 2010/64/EU EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 20. oktobra 2010

o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti točke (b) drugega pododstavka člena 82(2) Pogodbe,

ob upoštevanju pobude Kraljevine Belgije, Zvezne republike Nemčije, Republike Estonije, Kraljevine Španije, Francoske republike, Italijanske republike, Velikega vojvodstva Luksemburg, Republike Madžarske, Republike Avstrije, Portugalske republike, Romunije, Republike Finske in Kraljevine Švedske ⁽¹⁾,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Unija si je zadala cilj ohraniti in razviti območje svobode, varnosti in pravice. V skladu s sklepi predsedstva iz Evropskega sveta iz Tampereja z dne 15. in 16. oktobra 1999 ter zlasti s točko 33 teh sklepov bi moralo načelo vzajemnega priznavanja sodb in drugih odločitev sodnih organov postati temelj pravosodnega sodelovanja v civilnih in kazenskih zadevah v Uniji, ker bi okrepljeno vzajemno priznavanje ter potrebno približevanje zakonodaje izboljšalo sodelovanje med pristojnimi organi in sodno varstvo pravic posameznika.

- (2) Svet je 29. novembra 2000 v skladu s sklepi iz Tampereja sprejel program ukrepov za izvajanje načela vzajemnega priznavanja odločb v kazenskih zadevah ⁽³⁾. V uvodu programa je zapisano, da je namen vzajemnega priznavanja „okrepiti sodelovanje med državami članicami in povečati varstvo pravic posameznika“.

- (3) Izvajanje načela vzajemnega priznavanja odločb v kazenskih zadevah temelji na predpostavki, da države članice zaupajo v kazenskopravne sisteme drugih držav članic. Obseg vzajemnega priznavanja je v veliki meri odvisen od vrste parametrov, ki vključujejo mehanizme za zaščito pravic osumljencev ali obdolžencev in skupne minimalne standarde, potrebne za lažje izvajanje načela vzajemnega priznavanja.

- (4) Vzajemno priznavanje odločb v kazenskih zadevah lahko učinkovito deluje le v duhu zaupanja, kjer ne le sodni organi, temveč vsi udeleženci kazenskega postopka, priznavajo odločbe sodnih organov drugih držav članic kot enakovredne svojim lastnim, kar pomeni ne le zaupanje v ustreznost pravil drugih držav članic, ampak tudi zaupanje v pravilno izvajanje teh pravil.

- (5) Člen 6 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin (v nadaljnjem besedilu: EKČP) in člen 47 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljnjem besedilu: Listina) zagotavljata pravico do poštenega sojenja. Člen 48(2) Listine zagotavlja spoštovanje pravice do obrambe. Ta direktiva spoštuje te pravice in bi se jo zato moralo ustrezno izvajati.

⁽¹⁾ UL C 69, 18.3.2010, str. 1.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. junija 2010 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 7. oktobra 2010.

⁽³⁾ UL C 12, 15.1.2001, str. 10.

- (6) Čeprav so vse države članice pogodbenice EKČP, izkušnje kažejo, da samo to vedno ne zagotavlja zadostne stopnje zaupanja v kazensko-pravne sisteme drugih držav članic.
- (7) Za okrepitev vzajemnega zaupanja je treba bolj dosledno izvajati pravice in jamstva iz člena 6 EKČP. Prav tako je treba s to direktivo in drugimi ukrepi v Uniji nadalje razviti minimalne standarde iz EKČP in Listine.
- (8) Člen 82(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije določa, da se določijo minimalna pravila, ki se uporabljajo v državah članicah in ki olajšajo vzajemno priznavanje sodb in sodnih odločb ter policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah s čezmejnimi posledicami. Točka (b) drugega pododstavka člena 82(2) določa, da so „pravice posameznikov v kazenskem postopku“ eno izmed področij, na katerem se lahko uvedejo minimalna pravila.
- (9) Skupna minimalna pravila bi morala pomeniti, da se bo povečalo zaupanje v kazensko-pravne sisteme vseh držav članic, kar bi moralo v zameno pripeljati do bolj učinkovitega pravosodnega sodelovanja v duhu vzajemnega zaupanja. Takšna skupna minimalna pravila bi bilo treba določiti na področju tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih.
- (10) Svet je 30. novembra 2009 sprejel resolucijo o načrtu za krepitev procesnih pravic osumljenih ali obtoženih oseb v kazenskih postopkih⁽¹⁾. Načrt predvideva postopne korake za sprejetje ukrepov v zvezi s pravico do prevajanja in tolmačenja (ukrep A), pravico do informacij o pravicah in obtožnici (ukrep B), pravico do pravnega nasveta in pravne pomoči (ukrep C), pravico do komuniciranja s sorodniki, delodajalci in konzularnimi organi (ukrep D) ter v zvezi s posebnim varstvom za osumljence ali obtožence, ki spadajo v skupino ranljivih oseb (ukrep E).
- (11) Evropski svet je v stockholmskem programu, ki je bil sprejet 10. decembra 2009, pozdravil načrt in ga vključil v stockholmski program (točka 2.4). Evropski svet je poudaril, da načrt ni izčrpen, ter pozval Komisijo, naj še dodatno preuči elemente minimalnih procesnih pravic osumljenih ali obtoženih oseb, in oceni, ali je treba za boljše sodelovanje na tem področju preučiti tudi druga vprašanja, na primer domnevo nedolžnosti.
- (12) Ta direktiva se nanaša na ukrep A iz načrta. Določa skupna minimalna pravila, ki jih je treba uporabljati pri tolmačenju in prevajanju v kazenskih postopkih z namenom krepitve medsebojnega zaupanja med državami članicami.
- (13) Ta direktiva črpa iz predloga Komisije za okvirni sklep Sveta o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih z dne 8. julija 2009 in iz predloga Komisije za direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o pravici do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih z dne 9. marca 2010.
- (14) Pravica do tolmačenja in prevajanja za osebe, ki ne govorijo ali razumejo jezika postopka, je določena v členu 6 EKČP, kakor ga razlaga sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice. Ta direktiva omogoča lažje uveljavljanje te pravice v praksi. V zvezi s tem je cilj te direktive osumljencem ali obdolžencem zagotoviti pravico do tolmačenja in prevajanja v kazenskem postopku z namenom zagotovitve njihove pravice do poštenega sojenja.
- (15) Pravice, ki jih določa ta direktiva, bi se morale uporabljati kot nujni spremljajoči ukrepi tudi pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje⁽²⁾ v mejah, določenih v tej direktivi. Izvršitvene države članice bi morale zagotoviti tolmačenje in prevajanje za zahtevano osebo, ki ne govori ali razume jezika postopka, ter kriti s tem povezane stroške.
- (16) V nekaterih državah članicah je organ, ki ni sodišče, pristojno za kazenske zadeve, pristojen naložiti sankcije za relativno manjše kršitve. To se lahko zgodi, na primer, pri ponavljajočih se prometnih prekrških, ki se lahko ugotovijo pri opravljanju kontrol v prometu. V takih okoliščinah se od pristojnega organa ne bi smelo zahtevati, da zagotovi spoštovanje vseh pravic iz te direktive. Kadar pravo države članice določa, da sankcije za manjše kršitve naloži tak organ in da je možna pritožba na sodišče, pristojno za kazenske zadeve, bi se ta direktiva morala zato uporabljati le za postopke pred tem sodiščem po vloženi pritožbi.

⁽¹⁾ UL C 295, 4.12.2009, str. 1.

⁽²⁾ Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL L 190, 18.7.2002, str. 1).

- (17) Ta direktiva bi morala zagotavljati brezplačno in ustrezno jezikovno pomoč ter osumljencem ali obdolžencem, ki ne govorijo ali razumejo jezika, v katerem poteka kazenski postopek, omogočiti, da v polni meri uveljavljajo pravico do obrambe, in jim zagotoviti pravičen postopek.
- (18) Tolmačenje za osumljence ali obdolžence bi moralo biti zagotovljeno nemudoma. Vendar pa, kadar preteče nekaj časa, preden je tolmačenje zagotovljeno, to ne bi smelo pomeniti kršitve zahteve po zagotovitvi tolmačenja brez zamude, kadar je dolžina tega časa glede na okoliščine razumljiva.
- (19) Komuniciranje med osumljenci ali obdolženci in njihovimi pravnimi svetovalci bi bilo treba tolmačiti v skladu s to direktivo. Osumljenci ali obdolženci bi med drugim morali imeti možnost svojim pravnim svetovalcem pojasniti svojo različico dogodkov, opozoriti na izjave, s katerimi se ne strinjajo, in ga seznaniti z dejstvi, ki bi se morala predložiti pri njihovi obrambi.
- (20) Za namene priprave obrambe bi bilo treba tolmačiti komuniciranje med osumljenci ali obdolženci in njihovimi pravnimi svetovalci, kadar je vsebina pogovora neposredno povezana s kakršnim koli zaslišanjem med postopkom, z vložitvijo pritožbe ali drugih prošenj v postopku, kot je prošnja za varščino, kadar je to potrebno za zagotovitev pravičnega postopka.
- (21) Države članice bi morale zagotoviti, da je vzpostavljen postopek ali mehanizem za ugotavljanje, ali osumljenci ali obdolženci govorijo in razumejo jezik kazenskega postopka ter ali potrebujejo pomoč tolmača. Takšen postopek ali mehanizem predvideva, da pristojni organi na kakršen koli ustrezen način preverijo, ali osumljenci ali obdolženci govorijo in razumejo jezik kazenskega postopka ter ali potrebujejo pomoč tolmača, in sicer tudi tako, da se z njimi pogovorijo.
- (22) Tolmačenje in prevajanje v skladu s to direktivo bi moralo biti zagotovljeno v maternem jeziku osumljencev ali obdolžencev ali v katerem koli drugem jeziku, ki ga govorijo ali razumejo, da se jim omogoči, da v polni meri uveljavljajo svojo pravico do obrambe in da se zagotovi pravičnost postopka.
- (23) Spoštovanje pravice do tolmačenja in prevajanja iz te direktive ne bi smelo posegati v nobeno drugo procesno pravico, ki jo zagotavlja nacionalno pravo.
- (24) Države članice bi morale zagotoviti izvajanje nadzora nad ustreznostjo zagotovljenega tolmačenja in prevajanja, kadar so bili pristojni organi za določen primer opozorjeni.
- (25) Osumljenci ali obdolženci ali osebe, ki so v postopku za izvrševanje evropskega naloga za prijetje, bi morale imeti pravico do ugovora odločitvi, da tolmačenje ni potrebno, v skladu s postopki iz nacionalnega prava. Ta pravica ne pomeni, da so države članice dolžne zagotoviti ločeni mehanizem ali pritožbeni postopek, prek katerega bi se lahko ugovarjalo takšni odločitvi, in ne posega v časovne roke, ki veljajo pri izvrševanju evropskega naloga za prijetje.
- (26) Kadar je ocenjeno, da kakovost tolmačenja ni dovolj visoka, da bi zagotavljala pravico do poštenega sojenja, bi moral biti pristojni organ zmožen zamenjati imenovanega tolmača.
- (27) Dolžnost skrbeti za osumljence ali obdolžence v morebitno slabšem položaju, zlasti zaradi fizične prizadetosti, ki vpliva na njihovo zmožnost učinkovitega sporazumevanja, je podlaga za pravično sojenje. Tožilstvo, organi pregona in sodni organi bi zato morali zagotoviti, da take osebe lahko učinkovito uveljavljajo pravice, ki izhajajo iz te direktive, na primer tako, da se upošteva morebitna ranljivost, ki vpliva na njihovo zmožnost spremljanja postopka in njihovo razumljenost, ter da sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev teh pravic.
- (28) Kadar se za namene tolmačenja na daljavo uporablja videokonferenca, bi morali imeti pristojni organi možnost uporabiti orodja, ki se jih razvija v okviru evropskega e-pravosodja (na primer informacije o sodiščih, ki imajo opremo ali naprave za izvedbo videokonference).
- (29) To direktivo bi bilo treba oceniti na podlagi pridobljenih praktičnih izkušenj. Če je to potrebno, bi jo bilo treba spremeniti, da se izboljšajo zaščitni ukrepi, ki jih določa.

- (30) Za zagotovitev pravičnosti postopka bi bilo treba v skladu s to direktivo za osumljence ali obdolžence prevesti bistvene dokumente ali vsaj bistvene dele takšnih dokumentov. Določeni dokumenti bi v ta namen vedno morali veljati za bistvene, zato bi jih bilo treba prevesti, denimo, vsako odločbo o odvzemu prostosti zadevni osebi, vsako obtožnico in vsako sodbo. Pristojni organi držav članic bi morali odločiti na lastno pobudo ali na zahtevo osumljencev ali obdolžencev ali njihovega pravnega svetovalca, kateri drugi dokumenti so prav tako bistveni za zagotovitev pravičnega postopka in bi jih zato bilo treba prevesti.
- (31) Države članice bi morale poenostaviti dostop do nacionalnih registrov o sodnih tolmačih in prevajalcih, kadar takšni registri obstajajo. S tem v zvezi bi bilo treba posebno pozornost nameniti lažjemu dostopu do obstoječih registrov prek portala e-pravosodja, kakor je predvideno v Večletnem akcijskem načrtu 2009–2013 o evropskem e-pravosodju z dne 27. novembra 2008 ⁽¹⁾.
- (32) Ta direktiva bi morala predpisovati minimalna pravila. Države članice bi morale imeti možnost razširitve pravic iz te direktive, da bi zagotovile višjo raven zaščite tudi v primerih, ki v direktivi niso izrecno obravnavani. Raven varstva ne sme biti nikoli nižja od standardov, ki jih zagotavljata EKČP ali Listina, kakor ju razlaga sodna praksa Evropskega sodišča za človekove pravice ali Sodišča Evropske unije.
- (33) Določbe te direktive, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z EKČP ali Listino, bi se morale razlagati in izvajati skladno s pravicami, kakor se razlagajo v sodni praksi Evropskega sodišča za človekove pravice in Sodišča Evropske unije.
- (34) Ker cilja te direktive, in sicer doseganja skupnih minimalnih pravil, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi njegovega obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme
- ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (35) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, sta obe državi članici podali uradno obvestilo, da želita sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (36) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

1. Ta direktiva določa pravila glede pravice do tolmačenja in prevajanja v kazenskih postopkih in postopkih za izvrševanje evropskega naloga za prijetje.

2. Pravica iz odstavka 1 se uporablja za osebe od trenutka, ko jih pristojni organi države članice z uradnim obvestilom ali kako drugače obvestijo, da so osumljeni ali obdolženi storitve kaznivega dejanja, do zaključka postopka, kar pomeni do končne ugotovitve, ali so storili kaznivo dejanje, vključno, če pride v poštev, z izrekom kazni in obravnavo vseh pritožb.

3. Kadar pravo države članice določa, da sankcije za manjše kršitve naloži organ, ki ni sodišče, pristojno za kazenske zadeve, in je zoper naložitev takšne sankcije možna pritožba na sodišče, se ta direktiva uporablja le za postopke pred tem sodiščem, ki sledijo pritožbi.

⁽¹⁾ UL C 75, 31.3.2009, str. 1.

4. Ta direktiva ne vpliva na nacionalno pravo glede navzočnosti pravnega svetovalca v kateri koli fazi kazenskega postopka, niti ne na nacionalno pravo glede pravice osumljenca ali obdolženca do vpogleda v dokumente v kazenskem postopku.

Člen 2

Pravica do tolmačenja

1. Države članice zagotovijo, da se osumljencem ali obdolžencem, ki ne govorijo ali ne razumejo jezika zadevnega kazenskega postopka, nemudoma zagotovi tolmačenje med kazenskim postopkom pred preiskovalnimi in sodnimi organi, vključno med policijskim zaslišanjem, med zaslišanji pred sodiščem in na katerem koli potrebnem vmesnem zaslišanju.

2. Države članice zagotovijo, da je, kadar je to potrebno za zagotovitev pravičnega postopka, na voljo tolmačenje za komuniciranje med osumljenci ali obdolženci ter njihovim pravnim svetovalcem glede zaslišanj v postopku ali vložitve pritožbe ali drugih prošelj v postopku.

3. Pravica do tolmačenja iz odstavkov 1 in 2 vključuje ustrezno pomoč osebam z motnjami sluha ali govora.

4. Države članice zagotovijo, da je vzpostavljen postopek ali mehanizem za ugotavljanje, ali osumljenci ali obdolženci govorijo in razumejo jezik kazenskega postopka ter ali potrebujejo pomoč tolmača.

5. Države članice zagotovijo, da imajo v skladu s postopki iz nacionalnega prava osumljenci ali obdolženci pravico do ugovora odločitvi o nepotrebnosti tolmačenja, in kadar je tolmačenje zagotovljeno, možnost pritožbe, da to tolmačenje ni dovolj kakovostno za zagotovitev pravičnega postopka.

6. Kadar je to primerno, se lahko uporabljajo komunikacijske tehnologije, kot so videokonferenca, telefon ali internet, razen če je za zagotovitev pravičnega postopka potrebna fizična navzočnost tolmača.

7. Izvršitvena država članica pri postopku za izvrševanje evropskega naloga za prijetje zagotovi, da njeni pristojni organi

osebam, ki so udeležene v takšnem postopku in ki ne govorijo ali razumejo jezika postopka, zagotovijo tolmačenje v skladu s tem členom.

8. Tolmačenje, ki se ga zagotovi po tem členu, je dovolj kakovostno, da se zagotovi pravičen postopek, zlasti z zagotovitvijo, da so osumljenci ali obdolženci seznanjeni z njihovim primerom in sposobni uveljavljati svojo pravico do obrambe.

Člen 3

Pravica do prevajanja bistvenih dokumentov

1. Države članice zagotovijo, da se osumljencem ali obdolžencem, ki ne razumejo jezika zadevnega kazenskega postopka, v razumnem roku zagotovi pisni prevod vseh dokumentov, ki so bistveni za omogočanje uveljavljanja njihove pravice do obrambe in za zagotovitev pravičnega postopka.

2. Bistveni dokumenti vključujejo vsako odločbo o odvzemu prostosti, vsako obtožnico in vsako sodbo.

3. Pristojni organi za vsak primer posebej odločijo, ali je bistven še kakšen drug dokument. Osumljenci ali obdolženci ali njihov pravni svetovalec lahko v ta namen vložijo utemeljeno zahtevo.

4. Delov bistvenih dokumentov, ki za osumljence ali obdolžence niso pomembni za razumevanje primera proti njim, ni treba prevesti.

5. Države članice zagotovijo, da imajo v skladu s postopki iz nacionalnega prava osumljenci ali obdolženci pravico do ugovora odločitvi, da prevod dokumentov ali njihovih delov ni potreben, in kadar je prevod zagotovljen, možnost pritožbe, da ni dovolj kakovosten za zagotovitev pravičnega postopka.

6. Izvršitvena država članica pri postopku za izvrševanje evropskega naloga za prijetje zagotovi, da njeni pristojni organi vsaki osebi, ki je udeležena v takšnem postopku in ki ne razume jezika, v katerem je napisan evropski nalog za prijetje ali v katerega ga je odreditvena država članica prevedla, zagotovijo pisni prevod tega dokumenta.

7. Kot izjema k splošnim pravilom iz odstavkov 1, 2, 3 in 6 se lahko namesto pisnega prevoda zagotovi ustni prevod ali ustni povzetek bistvenih dokumentov, pod pogojem, da to ne ogroža pravičnosti postopka.

8. Odpoved pravice do prevoda dokumentov iz tega člena je pogojena z zahtevami, da so osumljenci ali obdolženci prejeli predhodni pravni nasvet ali da so bili kako drugače popolnoma seznanjeni s posledicami odpovedi tej pravici ter da je bila odpoved dana nedvoumno in prostovoljno.

9. Prevod, zagotovljen na podlagi tega člena, je dovolj kakovosten, da se zagotovi pravičen postopek, zlasti z zagotovitvijo, da so osumljenci ali obdolženci seznanjeni z njihovim primerom in sposobni uveljavljati svojo pravico do obrambe.

Člen 4

Stroški tolmačenja in prevajanja

Stroške tolmačenja in prevajanja, ki izhajajo iz uporabe členov 2 in 3, nosijo države članice ne glede na izid postopka.

Člen 5

Kakovost tolmačenja in prevajanja

1. Države članice sprejmejo konkretne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da zagotovljeno tolmačenje in prevajanje ustrežata kakovosti, zahtevani v členu 2(8) in členu 3(9).

2. Za spodbujanje ustrezne ravni tolmačenja in prevajanja in uspešen dostop do njiju si države članice prizadevajo za ustanovitev registra ali registrov neodvisnih prevajalcev in sodnih tolmačev, ki so ustrezno usposobljeni. Po ustanovitvi so, kadar je to primerno, registri dostopni pravnim svetovalcem in zadevnim organom.

3. Države članice zagotovijo, da so tolmači in prevajalci zavezani k spoštovanju zaupnosti v zvezi s tolmačenjem in prevajanjem po tej direktivi.

Člen 6

Strokovno usposabljanje

Brez poseganja v neodvisnost sodstva in v različne oblike organizacije pravosodja v Uniji države članice prosijo odgovorne za usposabljanje sodnikov, tožilcev in zaposlenih v sodstvu, ki sodelujejo v kazenskih postopkih, naj pozornost zlasti namenijo posebnosti komuniciranja s pomočjo tolmača, da se zagotovi uspešno in učinkovito komuniciranje.

Člen 7

Vodenje evidence

Države članice zagotovijo, da so primeri, kadar preiskovalni ali sodni organ opravi zaslišanje z osumljencem ali obdolžencem s pomočjo tolmača v skladu s členom 2, kadar je zagotovljen ustni prevod ali ustni povzetek bistvenih dokumentov v navzočnosti tega organa v skladu s členom 3(7) ali kadar se je oseba odpovedala pravici do prevajanja v skladu s členom 3(8), zabeleženi v evidenci v skladu s pravom zadevne države članice.

Člen 8

Regresija

Ta direktiva v nobenem primeru ne pomeni omejevanja ali odstopanja od pravic in procesnih jamstev, ki jih zagotavljajo Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, druge zadevne določbe mednarodnega prava ali zakoni katere koli države članice, ki zagotavljajo višjo stopnjo varstva.

Člen 9

Prenos

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do 27. oktobra 2013.

2. Države članice obvestijo Komisijo o besedilih teh predpisov.

3. Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

Člen 10

Poročanje

Komisija do 27. oktobra 2014 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo, v katerem oceni, v kolikšnem obsegu so države članice sprejele potrebne ukrepe za izpolnjevanje določb te direktive, po potrebi skupaj z zakonodajnimi predlogi.

Člen 11

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

*Člen 12***Naslovniki**

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V Strasbourgu, dne 20. oktobra 2010

Za Evropski parlament

Predsednik

J. BUZEK

Za Svet

Predsednik

O. CHASTEL
